

РЕШЕНИЕ № 25

гр.Перник, 10.03.2010 г.

В И М Е Т О Н А НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на единадесети февруари две хиляди и десета година, в състав:

СЪДИЯ: Е. Иванова

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 534/2009 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и следващите от АПК във връзка с чл.9б, ал.3 от ЗМДТ.

Образувано е по жалба на ЕТ "Тони Дойчинов", с адрес за кореспонденция: гр.Перник, ул. "Клемент Готвалд", № 17/100, чрез пълномощника му адв.В.Х.Й.,***, срещу акт за установяване на задължение за такса битови отпадъци №201/22.10.2009 г. на Кмета на Община Перник.

В жалбата се прави искане АУЗТБО за периода от 01.01.2003 г. - 31.06.2006 г. да бъде прогласен за нищожен, а по отношение на периода от 01.07.2006 г. - 31.12.2008 г. да бъде отменен като незаконосъобразен.

Претендира се и присъждане на направените в производството разноски.

Ответникът по жалбата - Кметът на Община Перник, чрез процесуалният си представител поддържа твърдение за неоснователност на жалбата. Намира, че АУЗТБО е издаден при спазване на процесуалните и материално-правните изисквания на закона и моли да бъде потвърден. Прави искане за присъждане на направените по делото разноски.

Заинтересованата страна в производството - Директор на Дирекция "Местни данъци и такси", намира административния акт за правилен и законосъобразен и моли съда да го потвърди.

Административен съд - Перник, след като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните по реда на чл.168, ал.1 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от лице легитимирано да оспорва административния акт, в законоустановения срок, поради което съдът намира същата за процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е основателна.

С АУЗТБО № 201/22.10.2009 г., Кметът на община Перник при условията на чл.9б, ал.2 от ЗМДТ е определил задължения за ЕТ "Тони Дойчинов" в размер на 15 234.56 лв. Сумата включва задължения за такса битови отпадъци за периода от 01.01.2003 г. до 31.12.2008 г. в размер на 9 725,25 лв. и лихва за просрочие по чл.1 от ЗЛДТДПДВ в размер на 5 509,31 лв.

При проверката относно законосъобразността на АУЗТБО, съдът намира, че следва да прецизира периодите за които се е произнесъл административният орган, тъй като правилата за установяване на вземанията са били различни, материално-правните норми касаещи задължените лица също са променяни в процесния период. Липсата на конкретизация относно периодите, задълженията и приложимите към тях разпоредби е

приравнено на липсата на мотиви в обжалвания акт, която винаги е основание за отмяна, тъй като препятства осъществяването на проверката на съда.

Съставеният АУЗТБО за периода от 01.01.2003 г. до 31.12.2008 г. е незаконосъобразен, поради противоречие с материалния закон - чл.64 от ЗМДТ. Редакцията на чл.64 ЗМДТ изменен със ЗИД ЗМДТ / ДВ,бр.119 от 2002 г./, приложима за конкретния случай, сочи че задължени субекти, които следва да заплащат "такса битови отпадъци", са собственикът на недвижими имоти и ползвателя, при учредено вещно право на ползване. Концесията, след като не е изрично посочена в текста на закона, не може да бъде приравнена на „учредено право на ползване“, т.е. текстът е неприложим за концесионера. Концесионерът не е посочен в правната норма, следователно на него задължение за плащане на ТБО не може да му бъде вменено.

С изменението на чл.П от ЗМДТ /ДВ,бр.36 от 02.05.2006 г./ е създадена нова алинея четвърта, според която при концесия **данъчно задължен** е концесионерът. Тълкуването на текста и систематичното му място в Глава втора - Местни данъци , Раздел I - „Данък върху недвижими имоти“ налага извода, че тази законова разпоредба определя данъчно задължените лица само за облагане с данък върху недвижимите имоти. Концесионерът е данъчно задължено лице, но само за заплащане данък върху недвижимите имоти. Разпоредбата на чл.П,ал.4 ЗМДТ не би могла автоматично да се приложи и за таксата за битови отпадъци. За процесния период, обжалваният акт не е за данък върху недвижимите имоти, а за такса смет, за която концесионерът не е бил задължено лице.

В приетите като доказателство по делото концесионен договор и анекс към него между жалбоподателя и община Перник, липсва клауза която изрично да регламентира, че заплащането на задължението за такса битови отпадъци се поема от концесионера. В този смисъл не е налице дори доброволно поето задължение, по силата на договор за заплащане на ТБО.

С изменението на чл.64 ЗМДТ в сила от 01.01.2010 г. /ДВ,бр.95 от 2009 г./ концесионерът попада в кръга на задължените лица за такса битови отпадъци. Това законово изменение обаче не може да бъде приложено към процесния период.

Освен, че не е съобразил приложимите материално-правни норми административния орган не е конкретизирал задължението. Таксата за битови отпадъци се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места. В акта не е посочено за коя от тези услуги се дължи таксата, как е определен размерът на задължението, на каква основа и при каква ставка.

В мотивите на акта подробно са описани измененията на Наредбата за определянето на местните такси и цени на услуги на територията на община Перник, но това обстоятелство не може да замести липсата на аргументация на установеното вземане.

Според административния орган Наредбата за определянето на местните такси и цени на услуги на територията на община Перник е основание жалбоподателят да бъде третиран като лице, от което може да се събере ТБО. В чл.13, т.3 от тази Наредба е предвидено концесионерът да заплаща такса за битови отпадъци. Тази норма обаче от местната наредба е в противоречие с кръга на задължените лица за такса битови отпадъци, изрично изброени в чл.64 ЗМДТ. В този смисъл Наредбата, поради противоречието ѝ с ЗМДТ, не може да послужи като годно основание да бъде вменено в задължение на жалбоподателя заплащането на ТБО.

По изложените съображения, решаващият състав намира, че АУЗТБО №201/22.10.2009 г. на Кмета на Община Перник е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

В съдебно заседание на 19.01.2010 г. по делото е конституиран като заинтересована страна Директора на Дирекция "Местни данъци и такси", тъй като служителите на дирекцията са установявали задълженията на ЕТ "Тони Дойчинов". С оглед разпоредбата на чл.153ал.1 от АПК съдът намира, че Директорът на Дирекция "МДТ" не е заинтересована страна. Актът, който е подлежал на съдебен контрол в настоящето производство е издаден от Кмета на Община Перник, който е конституиран като ответник по делото. Ето защо производството следва да бъде прекратено по отношение на Директора на Дирекция "МДТ" при Община Перник.

При този изход на делото и във връзка с искането за присъждане на разноски, на основание чл.143 ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат направените разноски в настоящето производство, които следва да бъдат присъдени в размер на 50 лв. - внесена държавна такса.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, от АПК **Административен съд - Перник**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Акт за установяване на задължение за такса битови отпадъци № 201 от 22.10.2009 г., издаден от Кмета на община Перник.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото по отношение на Директора на Дирекция "Местни данъци и такси" при Община Перник.

ОСЪЖДА Община Перник да заплати на Тони Венциславов Дойчинов, в качеството му на ЕТ "Тони Дойчинов", с адрес: гр.Перник, ул. "Клемент Готвалд", № 17/100, сумата от 50 /петдесет/ лева разноски по делото.

Решението може да се обжалва пред Върховен административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок, от съобщението до страните за изготвянето му, чрез изпращане на препис от същото.

СЪДИЯ: /п/